

Ne kutsuvat sua

Anna Eriksson

Sđ tulit kotiin vasta aamulla
Hiivit hiljaa eteiseen
Hđn ehti monesti jo soitella
Viestin jđtti tytölleen

Sđ kyllđ nđytellđ voit nukkuvaa
Kun hđn puolees kđđntyy hapuillen
Mut sitđ peitellđ sđ turhaan saat
Ettđ kyydin otit vapauteen

Hđn kyllđ tietđđ sun salaisuuden
Hđn kyllđ tietđđ, et kai sđ luule
Ettđ nauhaanne alkuun sđ saat

Ahaa ahaa, ne kutsuvat sua jo
Ahaa ahaa, ne jđttivđt merkin
Ahaa ahaa, ne tahtovat sua jo
Ahaa ahaa, ja đđnesi herkin
Kuiskaa nimeđ toisen jo

Kun hđnen silmđnsđ on auenneet
Ne katsoo sinuun, vieraaseen
On sydđmestđ auki revenneet
Joet kylmđt karanneet

Se mikđ oli, aina ollut on
Se siirtyy teissđ edelleen
Se joka meni, aina mennyt on
Se nousemaan saa jaloilleen

Ne jotka jđđvđt, ne tietđvđt kyllđ
Salaisuuden valheiden yllđ
Kun nauhaa ei alkuun vain saa

Ahaa ahaa, ne kutsuvat sua jo
Ahaa ahaa, ne jđttivđt merkin
Ahaa ahaa, ne tahtovat sua jo
Ahaa ahaa, ja đđnesi herkin
Kuiskaa nimeđ toisen jo

Haa ha ha...

Ahaa ahaa, ne kutsuvat sua jo
Ahaa ahaa, ne jđttivđt merkin
Ahaa ahaa, ne tahtovat sua jo
Ahaa ahaa, ja đđnesi herkin
Kuiskaa nimeđ toisen

Ahaa ahaa, ne kutsuvat sua jo
Ahaa ahaa, ne jđttivđt merkin
Ahaa ahaa, ne tahtovat sua jo
Ahaa ahaa, ja đđnesi herkin
Kuiskaa, kuiskaa nimeđ toisen jo